

ἀγουροθερίζω Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. θερίζω.

Θερίζω τὸν σῖτον ἄωρον ἔτι. Ἡ χρῆσις τῆς λ. μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου: Ἄσμ.

Σταράκι μ' Ἀλεξανδρινὸ καὶ ἀγουροθερισμένο,
ποῦ σ' ἀγουροθερίσανε τοῦ Χάρου οἱ θεριστᾶδες.
Κυπαρισσάκι μ' ἀψηλὸ μὲ τοὺς πολλοὺς τοὺς κλώνους,
καὶ ποιὸς σὲ καταράστηκε νὰ ζήσης λίγους χρόνους
καὶ μέσ' ὅς τὸ γάλλιο τὸ γαιρὸ σ' ἀγουροθερίσ' ὁ Θεός.

Πβ. χλωροθερίζω.

ἀγουροκαταπίνω Πελοπν. (Κάμπος Λακων. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. καταπίνω.

Καταπίνω τὸν σιέλόν μου ἔνεκα δυσφορίας, στενοχωρίας κτ., συγκρατῶ τὴν ἐκρηξιν τῆς ἀγανακτήσεώς μου, τῆς ὀργῆς μου δι' ὅ,τι βλέπω ἢ ἀκούω. Πβ. ξεροκαταπίνω.

ἀγουροκόβω Βιθυν. Ζάκ. Ἡπ. Ἰων. (Κρήν.) Κεφαλλ. Μῆλ. Πελοπν. (Λακων. Μάν. κ. ἀ.) ἀγρουκόβου Ἡπ. (Χουλιαρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. κόβω.

1) Κόπτω, δρέπω καρποὺς ἀώρους ἔτι, οὐχὶ ἐντελῶς ὠρίμους ἐνθ' ἄν.: Ἀγουροκόβω τὰ σταφύλια - τὰ κεράσια κτ. Πελοπν. Ἀγρουκόβ'ν τὰ κεράσια τὰ πιδιά Αἰτωλ. Ἀγρουκόφ'καν τὰ σταφύλια καὶ δὲν γίν'κει καλὸ τοῦ κρασί αὐτόθ. Μετοχ. ἀγουροκομμένος, δυσειδής Ἰων.(Κρήν.) β) Κάμνω ἐγγείρησιν ἀποστήματος πρὸ τοῦ καιροῦ Ἡπ.: Ἀφώρμεψε τὸ πονίδι, γιατί τ' ἀγουρόκοψαν. 2) Μεταφ. κάμνω τινὰ νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν του προώρως Βιθυν. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἥστα, θέλει καὶ σ' ἀγουρόκοψα; (ἦλθον, μήπως καὶ σὲ διέκοψα;) Βιθυν. Ἀπάν' π' ἀρχίψ'σα τ' δουλειά μ', μ' ἀγρόκοψαν Αἰτωλ. Ἀγρουκόφ'κει (διεκόπη τῆς ἐργασίας του) αὐτόθ. β) Διακόπτω τὸν ὕπνον τινὸς Πελοπν. (Λακων.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.): Μὴν ἀγουροκόβῃς τὸ παιδί Λακων. Μ' ἀγουρόκοψες τὸν ὕπνο Μάν. Ἀγουροκόπη τὸ παιδί (ἐξύπνησε πρὸ τῆς ὥρας, χωρὶς νὰ χορτάσῃ τὸν ὕπνον) αὐτόθ. Εἶμι ἀγρουκομμένους Καλοσκοπ. 3) Θανατώνω πρὸ τῆς ὥρας Ζάκ.: Ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς τὸν ἀγουρόκοψε. 4) Ἀποπατῶ προώρως ἐκ φόβου Στερελλ. (Αἰτωλ.): Θὰ σὲ κάμον νὰ τ' ἀγρουκόψ'ς! (ἀπειλή). Μ' εἶδι καὶ τ' ἀγρόκοψι!

ἀγουρόκομμα τό, Χίος ἀγρόκομμα Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγουροκόβω.

1) Καρπὸς κοπεὶς προώρως, ὁ ἄωρος ἔτι Χίος. Πβ. ἀγουρομάζωμα. 2) Διακοπὴ τοῦ ὕπνου Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Συνών. ἀγουροξύπνημα.

ἀγουρόκωλος ὁ, ἀμάρτ. ἀγουρόκουλους Ἱμβρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ οὐσ. κῶλος.

Ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς μελαίνης μορέας, ὁ μὴ ἐντελῶς ὠριμος, ὁ πρὸς τὸν μίσχον ἄωρος ἔτι.

ἀγουρόλαδο τό, κοιν. ἀγρόλαδον βόρ. ιδιῶμ. ἀγουρόλαδο Κρήτ. ἀγουρόλαδου Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ οὐσ. λάδι.

1) Ἐλαιον ἰδίᾳ ἐξ ἀώρων ἐλαίων, ἀρρυτιδῶτων ἢ καὶ πρασίνων ἔτι, ἀρχ. ὠμοτριβὲς ἢ ὀμφάκινον σύνηθ.: Ἐβαλα

πρῶτα πρῶτα κ' ἔβαλα ἓνα ὠραῖο ἀγουρόλαδο Ἰθάκ. 2) Τὸ ἐκπιεσθὲν διὰ τῆς πρώτης πιέσεως ὠρίμων ἐλαίων ἄνευ χρήσεως θερμοῦ ὕδατος Πελοπν. (Λακων. κ. ἀ.) Σκίαθ.: Τηγανῖτες ἀπὸ λάδι κορφῇ, ἀγουρόλαδο, ὅταν θ' ἀνοίξουν μὲ τὸ καλὸ τὰ λαιοτριβεία Σκίαθ. Συνών. ἄθερμο. 3) Τὸ ἐξ ἀγρίων ἐλαίων ἐκθλιβόμενον ἔλαιον Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

ἀγουρολάχανο τό, ἀμάρτ. ἀγουρολάχανο Πελοπν. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ οὐσ. λάχανο.

Εἶδος ἀγρίου λαχάνου ἔχοντος φύλλα πλατέα καὶ ὀλίγον ἀκανθωτά.

ἀγουρολόγι τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγουρος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 250.

Ὁ συλλεγόμενος ἐλαιόκαρπος πρὸ τῆς ὠριμάσεως, ὁ ἄωρος ἔτι.

ἀγουρολόγος ἐπίθ. Χίος ἀγουρόλογος Χίος

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. λέγω.

1) Ὁ ἀπρεπῇ καὶ ἀνάρμοστα λέγων, αἰσχρολόγος. Συνών. ἀγουρόγλωσσος. 2) Ὁ λέγων λόγους πειρακτικούς.

ἀγουρόλυθος ὁ, ἀμάρτ. ἀγουρόλ'θους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ὄλυνθος. Πβ. μούλ'θας ἀπὸ τοῦ ὠμόλυνθος, ὁ ἐκ τοῦ ὠμός καὶ ὄλυνθος.

1) Ὀλυνθος, σῦκον ἄωρον. 2) Μεταφ. ἀδιαμόρφωτος, ἄκομπος.

ἀγουρομάζω ἀμάρτ. ἀγρόμασα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. μάζω, περὶ οὗ ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,119.

Ἀγουρομαζεύω, ὁ ἰδ.: Ἀγρόμασα τ' ἀμπέλ' καὶ πάν χαμένα τὰ σταφύλια.

ἀγουρομάζωμα τό, ἀμάρτ. ἀγρουμάζουμα Ἡπ. (Χουλιαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγουρομαζώνω.

Συλλογὴ ἀώρων καρπῶν. Πβ. ἀγουρόκομμα 1.

ἀγουρομαζώνω ἀμάρτ. ἀγρουμαζώνου Ἡπ. (Χουλιαρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. μαζώνω.

Συλλέγω τοὺς καρποὺς ἀώρους ἔτι, μὴ ἐπαρκῶς ὠρίμους ἐνθ' ἄν.: Μὴν τ' ἀγρουμαζών'ς τὰ σταφύλια, δὲ θὰ φκειάης καλὸ κρασί Αἰτωλ. Τ' ἀγρουμάζουσι τὰ μῆλα αὐτόθ. Ἀὐτὰ τὰ χ'μουρ'κὰ τὰ χ'νι ἀγρουμαζομένα αὐτόθ.

ἀγουρομανάκι τό, ἀμάρτ. ἀγουρομανάτσι Τσακων. ἀγουρομάνακο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ οὐσ. μανάκι.

Εἶδος ἐλαιοκάρπου, ὅστις ἀργεῖ πολὺ νὰ ὠριμάσῃ, ἔχει δὲ ὀλίγην ἀμόργην. Συλλέγεται οὗτος ἄωρος καὶ παράγει ἀριστον ὀμφάκινον ἔλαιον.

